

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1561. usque ad annum 1562

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118596

§. 36. Duodecim Reformationis articuli a Patribus examinati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66624](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66624)

tiam, atque affectum, quo ipsum antea colebant, semper eidem exhibebant: in hoc tamen Archiepiscopi consilium sequi Synodi Patres haud consultum censebant, prævalente illorum sententia, qui de rebus minus arduis inchoandum existimabant.

Sæcul. XVI.
A C. 1562.

§. XXXVI.

Duodecim Reformationis articuli a Patribus examinati.

Hæc gesta fuere die undecima Martii in quadam Congregatione, in qua Mantuanus Cardinalis primus Papæ Legatus præprimis elegantem prorsus habebat sermonem, Patres hortatus, ut juncta cum ipso, suisque fociis opera restituendæ disciplinæ Ecclesiasticæ insudarent. Absoluta hac oratione duodecim prælegebantur articuli, qui Patrum examini subjecti in sequentibus Congregationibus accurate discutiebantur: erantque hi articuli sequentes. I. Perpendant Patres, quæ ratio esset habenda, ut cuncti Patriarchæ, Archiepiscopi, Episcopi, & illi, qui in suis beneficiis curam animarum exercent, suis in Ecclesiis resideant, nec inde discedant, nisi ex causis honestis, necessariis, & Ecclesiæ Catholicæ conducantibus. II. Discutiant, an opportunum videatur, ne cui sacri Ordines con-

*P. llav. l. 16.
c. 1. n. 13.
Sarpinus l. 6.
466. Rayn.
ad hunc
ann. n. 32.*

feran-

Sæcul. XVI
A.C. 1562.

ferantur, nisi titulo beneficii sit provifus; cum compertum constet, multas fallacias committi in fufcipiendis Ordinibus titulo patrimonii. III. Pariter ventilent, an expediat, ut nec Epifcopi Ordinem conferentes, nec ipforum Ministri, ac Scribæ quidquam accipiant ob Ordinis colationem. IV. Decidant, num concedendum fit Epifcopis, ut ex Præbendis ad Ecclesiæ fervitium non adstringentibus, possint statuere distributiones quotidianas in illis Ecclesiis, in quibus aut nullo modo erant, aut ita tenues, ut negligerentur, ex qua radice pariter divini obsequii neglectus pullulabat. V. Ponderent, utrum illæ Paræciæ, quæ ob suam amplitudinem indigent pluribus Sacerdotibus, dividendæ quoque sint ab Ordinario in plures titulos, & Sacerdotes, qui illis deferviunt, & an Epifcopi horum Sacerdotum munia in titulos commutare debeant. VI. Trutinent, an e converso beneficia curata, quæ idoneos ad Parochi victum reditus non fufficitant, multa in unum debeant coalescere ad ampliorum Parochi sustentationem. VII. Quia multi Parochi ob scientiæ penuriam, pravamque vivendi rationem, parum erant idonei, & destruebant potius, quam ædificabant, pejoresque erant eorum Vicarii, nec scientia, nec prudentia præditi, hinc expen-

Sæcul. XVI.
A. C. 1562.

expendant, utrum oporteat, ut Episcopus adjutores illis destinet, certo fructuum proventu iis attributo. VIII. Examinent, an concedenda sit Episcopis facultas transferendi in Ecclesias Matrices, Beneficia, & Sacella a longo tempore diruta, quæ ob inopiam reparari nequeunt. IX. Ad trutinam vocent, num præcipiatur, ut beneficia commendata etiam Regularia invisantur, & corrigantur ab Episcopis. X. Attento animo agitent, an decidendum, ut Matrimonia Clandestina in posterum irrita, ac nulla declarentur. XI. Perpendant, quæ conditiones declarandæ forent, tanquam necessariæ, ne Matrimonia censeantur clandestina, sed in facie Ecclesiæ contracta. XII. Plurimum cogitent, quid expediat constituere de non modicis quæstorum abusibus. Ceterum inter articulos recitados duo illi de Matrimonio clandestino studiose proponebantur, non solum ob utilitatem ipsius rei, sed quia inde argumentum subministrabatur inferiorum Theologorum studio, quorum ibi non exigua erat frequentia, qui omnes, si Jurisconsultus laboribus honoratos, se vero otiosos spectassent, forte tædio affecti a Synodo discessissent. Cunctos hosce articulos Legati, priusquam illos in Congregatione proponebant, Cæsareis Orationibus

Hist. Eccles. Tom. XLIV. Dd toribus

Sæcul. XVI.
A.C. 1562.

toribus exhibebant, a quibus etiam rati habebantur. Postea Simonetta Cardinalis veritus, ne primus de residentia articulus magnam inter Patres contentionem fuscitaret, suos socios admonuit, ut de eo mentionem fieri præpedirent, hocque argumentum ad tempus magis opportunum differrent. Hi lubenter annuebant, ea tamen lege, ut Oratores hac de re certiores fierent, quod & die undecima Martii præstiterunt: verum Oratores vehementer obluçtantes inquiebant, quod ablato hoc de residentia articulo, nil nisi levia, ac nullius ferme momenti capita superessent, aliunde vero ipsi jamjam ad Cæsarem transmisissent scriptos hosce articulos nuper ipsis traditos, ut proin articulum, circa quem Cæsar exactam emendationem deposceret, suppressere, haud consultum foret.

Cum ergo Legati Oratoribus sese ultra opponere minime auderent, hoc scriptum unacum præfatis duodecim articulis Synodi Patribus communicabant, eos vero Cardinalis Mantuanus gravibus verbis hortabatur, ut tam pio operi sedulo incumberent, ac labefactatam morum disciplinam restaurare, ac damna inde Ecclesiæ inflicta reparare studerent; interea rumor serpebat, quod Protestantes sancito inter se foedere copias

pias ubique contraherent: quo nuntio ter-
 ritus Cæsar Synodum interrumpi petebat,
 quocirca reliquum hujus Mensis spa-
 tium infumebatur in solemniis, quæ in
 recipiendis quibusdam oratoribus, qui
 adventarunt, usurpabantur, donec de
 Protestantium machinationibus certior
 haberetur notitia.

Sæcul XVI.
 A.C. 1562.

§. XXXVII.

*Plures Oratores ad Synodum delati,
 ac recepti.*

Cum hæc interea gererentur, præpri-
 mis Ferdinandus Franciscus Ava-
 lus Piscariæ Marchio, ac Mediolani
 Gubernator a Philippo II. Hispaniæ
 Rege Tridentum ablegatus advenit,
 cui centum ferme Episcopi unacum om-
 nibus Principum Oratoribus obviam
 ibant, exceptis Ferdinandi Legatis,
 quos, cum omnes essent Viri Ecclesia-
 stici, præmittere, minus consultum
 censebant Legati, veriti, ne Lusitaniæ
 Regis Orator nova rursus contentione
 cum Dracovio circa Sedis prærogati-
 vam collideretur: quocirca solus Si-
 gismundus Thuun ibidem comparuit:
 mox tamen die decima quarta Martii
 Piscariæ Marchio urbem ingressus me-
 dius inter Sigismundum, & Mascare-
 num confedit, quem Mantuanus Car-
 dinalis per octo dies, quibus illic mo-
 rabatur,

*Pallav. c. 2.
 num. 1.
 Raynald.
 n. 32. & 35.
 Thuon. l. 32.
 init.*

D d 2

rabatur,